

Danuta Butrima

LedusSkapis

4. stāvs

Viesistaba modernā minimālisma stilā. Logs. Istabā kails, tikai zeķēs, iebražas Askolds.

Pārcilā istabā esošās lietas, grūsta mēbeles.

ASKOLDS. Kur tu, ibītīt matos ar ārā, tās noslēpi? Kur tu liki? Jedritvaikociņ! Kur ir manas drēbes? Selma!

Istabā ienāk Selma ar palielu somu elkonī un kafijas krūzi. Askolds piesedzas ar kaut ko no istabā atrastā.

SELMA. Izmetu.

ASKOLDS. Kur?

SELMA. Pa logu.

ASKOLDS. Nenormālā! Tas nav smieklīgi. Saki, kur noslēpi?

SELMA. Pēdējo kafiju sagraabināju.

ASKOLDS. Atdod!

SELMA. Piedod, tikai vienai krūzītei sanāca.

ASKOLDS. Drēbes atdod!

SELMA. Cukurs arī beidzies.

ASKOLDS. Tu dzirdi? Atdod manu apģērbu!

SELMA. Priekš kam tev tas?

ASKOLDS. Kā! Priekš kam? Priekš... Man vēl uz darbu jāiet!

SELMA. Hm... Tu arī tā.. pieklājīgi izskaties.

ASKOLDS. Tu nīrgājies par mani?

SELMA. Nenāk ne prātā. Starp citu, zeķītes piestāv.

ASKOLDS. Izbeidz, ja?

SELMA. Bet tu no tiesas izskaties.. iekārojams. Šādi.

ASKOLDS. Izbeidz!

SELMA. Nu nekautrējies no manis! Parādi!

ASKOLDS. Nav piemērotākais brīdis.

SELMA. Vai tev joprojām ir noslēpumi no manis?

ASKOLDS. Kādi vēl noslēpumi!?

SELMA. Ļoti ceru, ka nekādi. It sevišķi tagad...

ASKOLDS. Nedari tā!

SELMA. Kā? Vai tā?

ASKOLDS. Selma!!! Ne tagad...

SELMA. Kuš!

ASKOLDS. Dārgā...

Istabā ienāk Helēna.

HELĒNA. Kas te notiek!? Askold! Ko tu dari?

ASKOLDS. Es.. viņa.. viņa pati! Helēna, viņa neatdod manas drēbes!

HELĒNA. Tās bija tikai piecas minūtes, kamēr es biju vannas istabā. Bet tu.. tu...

ASKOLDS. Es.. viņa... Man nav drēbju! Un vispār - es nevaru ar jums sakarīgi kontaktēties, kamēr es esmu plīks! Es nevaru!

HELĒNA. Un kā vēl vari!

SELMA. Netikle!

HELĒNA. No tādas dzirdu!

SELMA. Tu par daudz atļaujies!

HELĒNA. Vai tikai tā neesi tu, kas atļaujas par daudz?

ASKOLDS (*Selmai*). Atdod manas drēbes!

SELMA (*izvelk no somas un pasviež Askoldam apakšbikses*). Ņem! Varbūt tās kaut nedaudz atgriezīs tavu sašļukušo.. pašcieņu.

ASKOLDS. Kur ir pārējais?

SELMA. Es jau teicu - izmetu.

ASKOLDS. Izmeti!? Tu tiešām izmeti? (*Ver vaļā logu, skatās pa to ārā.*) Kur tad tās ir? Kur? Tur nekā nav!

SELMA. Droši vien bomži būs savākuši. Tur viens pirmīt grozījās.

Aiz loga, virvē iekārts, lejup slīd ledusskapis.

ASKOLDS. Bitīt matos! Kas tad tas?

HELĒNA. SELMA. Ledus? Skapis?

ASKOLDS. Sasodīts! Ej! Ko jūs tur darāt?

STRĀDNIEKS (*balss*). Pazūdi, mudak! Ka ķirbi nenorauj!

ASKOLDS. Kas te tagad notiek? Kāpēc viņš pa logu ir izkāris ledusskapi?

SELMA. Kāda tev tur daļa? Atkal gribi izvairīties no tēmas?

HELĒNA. Ak, Dievs! Ka tikai netrāpa stiklos! Tas vecis no piektā stāva ir nojūdzies!

ASKOLDS (*Selmai*). Tūlīt pat atdod manas drēbes!

SELMA. Ko tu teici, mīļais?

ASKOLDS. Kur ir mans apģērbs?

SELMA. Tur, kur tu pats atstāji. Kad ar savu babulieni uz matracīša vārtījies.

HELĒNA. Babulieni!?! Ak, es esot... Un tu? Tu domā, ka vari te, tā ielauzties un izrīkoties, kā tev ienāk prātā?

SELMA. Pirmkārt, es neielauzos. Durvis jūs paši bijāt atstājuši vaļā. Otrkārt, es esmu Askolda sieva.

ASKOLDS. Selma, dārgā! Lūdzu! Lūdzu, atdod drēbes!

HELĒNA. Tagad es redzu, ka Askolds nav melojis. Tev tiešām patīk pazemot citus cilvēkus.

SELMA. Labāk būtu paldies pateikusi, ka es arī tavas parpalas neizmetu.

HELĒNA. Es tev acis izskrāpētu, ja tu tā izdarītu!

SELMA. Nadziņi par īsiem.

HELĒNA. Gari nagi – īss padoms! Daudz prāta jau nevajadzēja, lai ielēktu Askolda gultā, kad viņš vēl bija aspirants.

SELMA. Es, atšķirībā no tevis, esmu precējusies ar sava bērna tēvu!

HELĒNA. Dzirdēju, ka tev pirms tam gadījies arī kļūdīties un...

SELMA. Kas par muļķībām!

HELĒNA. Mūsu pilsēta, vai zinies, ir tāda māza, mazītiņa...

SELMA. Mīļais, starp citu, tā padauza tevi pašu aplaimojusi ar ragiem un...

HELĒNA. Ragana!

ASKOLDS (*Selmai*). Man ir ļoti steidzamas darīšanas! Man nav laika šeit ilgāk uzskavēties!

HELĒNA. Kā nav laika? Tu man teici, ka mēs varēsim pavadīt kopā visu pēcpusdienu. Selma iešot pie friziera. Lekcijas tu esot atcēlis. Askold?

ASKOLDS (*Selmai*). Par kādiem ragiem tu runāji?

HELĒNA (*Selmai*). Vai man pastāstīt, kāpēc tu savulaik pirmajā kursā tik pēkšņi paņēmi akadēmisko?

Pilna lugas versija – 25 lpp